

hvad det ærede kongevalgte Medlem (Goos) har udtalt angaaende Laaneforholdene. Ogsaa der har Statsrevisionen i flere Aar henstillet, at man fik Prioritetsforholdene ved Gamle Bakkehus og Ebberødgaard ordnede paa en bedre Maade, idet de have været meget uheldige. Adskillige Laan har man til $4\frac{1}{2}$ pCt., nogle endogsaa til 5 pCt., og navnlig for en Del Aar siden, da Staten kunde laane Penge til pari Kurs til $3\frac{1}{4}$ pCt., var det ret uheldigt, at samtidig dermed maatte disse Anstalter betale saadanne høje Renter. Dette har Statsrevisionen fundet saa meget uheldigere, som det jo blev Alumnerne, der kom til at betale mere, og hvad der kom til at mangle, er Statskassen saa nødt til at dække — der er jo ingen anden Udvej. Vi fandt da, at det kunde være heldigere, om Staten laante direkte til Ebberødgaard, ganske paa samme Maade, som det er sket over for de Kellerske Anstalter. Det er noget saadant, vi have ønsket og udtalt os for flere Gange. Dette vort Ønske opfyldes ikke ved dette Forslag, og jeg antager, at der har været gode Grunde derfor. Noget sker her jo dog, nemlig dette, at Prioritetsforholdene ordnes derved, at de samles paa een Haand, men Renten bliver jo ikke billig, $4\frac{1}{2}$ pCt., saa vidt jeg kan se. Der bliver altsaa ingen Nedsættelse, og jeg havde, som sagt, hellere set, at Staten i Stedet for at garantere for dette Laan af 1 Mill. Kr., direkte havde ydet et Laan af 1 Mill. Kr. til Anstalterne. Men, som sagt, der har nok været gode Grunde for, at det ikke kunde ske, og jeg skal derfor erklære mig tilfreds ogsaa med den Bestemmelse, som Lovforslaget indeholder vedkommende denne Sag. — Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg kan kun takke for den gode Modtagelse, Lovforslaget har faaet i dette Ting. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos), som først havde Ordet, havde ganske vist enkelte Ting at anke over, men han erkendte selv, at disse Anker dog i Virkeligheden vare Smaaanker, som der ikke kunde tillægges den Betydning, at Lovforslaget af den Grund maatte standses paa sin Gang. Tværtimod endte han med at anbefale det til velvillig og hurtigt Fremme, og jeg er ham taknemmelig derfor. Jeg erkender ogsaa, at hans Paavisning af, at en hurtigt Fremme havde sin Betydning for Anstal-

terne med Hensyn til Prioritetsforholdenes Ordning, er rigtig.

Det ærede Medlem mente, at det vilde være heldigt, om Ministeren havde haft et Mellemed, en Slags Direktør, eller hvad man vil kalde det, mellem Anstalterne og sig. Det er muligt, at Fremtiden kan vise — han henviste jo ogsaa selv dette Spørgsmaal til Løsning i Fremtiden — at noget saadant vil være heldigt, men for Tiden have vi ikke noget saadant, og jeg mener ogsaa, at det er rigtig, at vi nu prøve, om Anstalterne ikke kunne leve deres Liv uden et saadant Mellemed og faa deres økonomiske Forhold ordnede, hvad de i høj Grad trænge til.

Det ærede Medlem, ligesom ogsaa det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, talte om, at det vilde have været heldigere for Anstalterne, om de havde kunnet faa hele Beløbet som Statslaan. Ja, det er selvfølgelig rigtigt, det vilde have været heldigere for Gamle Bakkehus og Ebberødgaard, om dette kunde være sket, men for Statskassen vilde det ikke være heldigt. Statskassen er i vor Tid temmelig stærkt anspændt, og der er derfor god Grund til at skaane den saa meget som muligt. Naar vi nu her staa med et saadant Forhold for Øje som det, at i Tilfælde af, at Anstalterne have ondt ved at klare sig, maa Staten i Virkeligheden være beredt paa at træde til, er det jo ikke saa stort et Spørgsmaal, som det tilsyneladende ser ud til, om Statskassen direkte giver Laan eller støtter paa anden Maade, thi deri har det ærede kongevalgte Medlem Ret, at Staten støtter dem gennem Bevillinger paa Finansloven. Jeg burde maaske, allerede da jeg første Gang havde Ordet, have nævnt, at ogsaa her sker der Forandring i det tidligere Forhold. Det ærede kongevalgte Medlem, som tidligere har været Kultusminister, ved jo god Besked om den Vanskelighed, som kan ligge i, at denne Sum paa Finansloven har været fast begrænset. I Aar er der stillet Forslag om en kalkulatorisk Sum, ikke saaledes, at jeg har tænkt mig, at den skulde blive ved at være kalkulatorisk, men saaledes, at jeg har tænkt mig, at Anstalterne derigennem skulde kunne faa for fast og fuld Betaling alle deres Anstaltspladser besatte. Naar det er sket, kan man i Virkeligheden begrænse Summen, uden at der sker Skade derved, men tidligere var Summen begrænset, uden at Anstalterne fik disse Pladser besatte. Der er, som sagt, paa Finansloven stillet Forslag om en Sum, der er anslaaet til 400,000 Kr., og jeg haaber, at derigennem skulle